

- дієвий метод;
- навчання через коментування замість оцінки;
- виділення і підкреслення успіхів як метод формування саморефлексії;
- вияв недоліків, аналіз їх причин;
- індивідуальний підхід у вивченні дисципліни і розвиток навичок професійного застосування знань, відпрацювання компетенцій.

Гришко О. М., старш. викл.
кафедри теорії та історії держави і права

НАУКОВА СКЛАДОВА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Відомо, що навчальний процес у вищих навчальних закладах організуються з урахуванням можливостей сучасних інформаційних технологій навчання та орієнтується на формування освіченої, гармонійно розвиненої особистості, здатної до постійного оновлення наукових знань та швидкої адаптації до змін і розвитку в соціально-культурній сфері, у галузях техніки, технологій, системах управління та організації праці в умовах ринкової економіки. Проте, соціально-економічні перетворення, що відбуваються в Україні, визначають нові пріоритети розвитку освіти. Новою парадигмою якої визначається якісно новий етап удосконалення самостійної роботи студентів у навчальному процесі.

Самостійна робота студентів являє собою сплановану пізнавальну, організаційну та методично направлену діяльність, що здійснюється без безпосередньої допомоги викладача, та спрямована на досягнення конкретного результату — засвоєння навчального матеріалу самостійно, у час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Основною її метою є:

- навчити студентів самостійно опрацьовувати і систематизувати матеріал, що міститься у науковій та іншій спеціальній літературі;
- надати можливість для застосування власного підходу до формування структури опрацьованого матеріалу та реалізації творчих здібностей.

Основними видами самостійної роботи студентів є: репродуктивний, творчий та комбінований. Наприклад, самостійна робота репродуктивного характеру становить процес ознайомлення з навчальним матеріалом за питаннями, що винесені на самостійне вивчення та повторення (наприклад, ознайомлення з матеріалами правозастосовчої практики, опрацювання наукових статей з метою вивчення їх змісту). Самостійна робота творчого характеру включає виконання індивідуальних завдань, які мають науковий або практичний характер і передбачає роботу із додатковими джерелами, їх підбір та аналіз, опрацювання, вироблення пропозицій (наприклад, підготовка рефератів, доповідей на науково-практичні конференції тощо). Комбінований вид передбачає поєднання самостійної роботи репродуктивного та творчого характеру. Варто зауважити, що навчальний час, який відводиться для самостійної роботи студентів, повинен регламентуватися навчальним планом і має становити не менше 1/3 та не більше 2/3 загального обсягу навчального часу. Зміст самостійної роботи студентів та її обсяг повинен визначатися викладачем, який організує та контролює самостійну роботу. Така робота студентів має забезпечуватися системою навчально-методичних засобів: підручниками, навчально-методичними посібниками тощо. У процесі опрацювання навчального матеріалу, студенти повинні використовувати першоджерела, а також основну та додаткову літературу навчального та наукового характеру.

Таким чином, застосування у навчальному процесі наукової складової в самостійній роботі студентів дозволить не лише стимулювати розвиток їх творчих здібностей, але й сприятиме становленню студентів як майбутніх дослідників і науковців.

Гришук Н. В., канд. юрид. наук, старш. викл.
кафедри теорії та історії держави і права

НАУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ: НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Наукова діяльність студентів університету є обов'язковою та невід'ємною частиною підготовки висококваліфікованих кадрів у КНЕУ. Водночас ця діяльність є елементом освітнього процесу, що включає навчально-виховну, наукову та практичну складові.